

ren under Nr. 1990. Han siger, at han ikke forstaaer, hvorledes han er kommen 2 Gange paa Valglisten, men bemærker i saa Henseende, at han er Arbejdsmand, men tillige arbejder som Pakmester paa et Lager. Han fik fra de 2 Organisationer tilsendt i alt 4 Sedler, hvoraf 2 bar Nr. 1870 og 2 Nr. 1990. Han forstod da, at han var Dobbeltgænger, og henvendte sig enten Valgdagen eller Dagen forud paa det socialdemokratiske Valgbureau med Forespørgsel, om det var ulovligt af ham at stemme 2 Gange. Der blev svaret ham, at det kunde man ikke gøre ham noget for: „Gaa De bare hen og stem 2 Gange, naar De har været ude og stemt en Gang, kan De en halv Times Tid efter gaa hen og stemme en Gang til.“ Komparenten gjorde ikke ved Valgbordet opmærksom paa, at han var Dobbeltgænger. Komparenten tilføjer nu, at da han var ved at gaa fra det socialdemokratiske Valgbureau, sagde man til ham: „De stemmer vel paa Alfred Christensen“ eller saadant noget lignende.“

Det er den Forklaring, vedkommende har afgivet, og ifølge den er eet sikkert, at Manden har stemt 2 Gange — derom er der ingen Tvivl —, og det uagtet han meget vel vidste, at han var Dobbeltgænger, og ogsaa meget vel vidste, at han kun har Ret til at stemme een Gang. Vi mene, at det vil være rigtigt, at Indenrigsministeren foranlediger, at Sagen bliver nærmere undersøgt, og sammen med sin Kollega Justitsministeren faar truffet Bestemmelser om offentlig Tiltale i Sagen. Hvorvidt det andet, han forklarer, forholder sig rigtigt, at han har henvendt sig til et socialdemokratiske Valgbureau, og om det har været et der i Kredsen, eller om det har været et andet socialdemokratiske Valgbureau, han har søgt Raad hos, kunne vi ikke bestemt afgøre efter den Forklaring, der foreligger, thi den anden Part er ikke afhørt. Derfor kunne vi ikke vide, hvad det er for et Valgbureau, og vi vide heller ikke, om han overhovedet har været der. Udvalget mener, at Indenrigsministeren formentlig vil tage sig af Sagen og faa den undersøgt, idet det mener, at Tiltale bør finde Sted mod vedkommende Mand, ikke fordi vi ønske en stakkels Arbejdsmand straffet — det gøre vi i og for sig ikke —, men fordi vi ønske, at et saadant groft Brud paa Valgretten, som det er, skal straffes, hvis det kan straffes efter Straffelovens § 113, der er den eneste Bestemmelse, vi have at holde os til. Og hvis Handlingen ikke er strafbar, mene vi, det

er rigtigt, at Indenrigsministeren tager under Overvejelse at faa Straffebestemmelser vedtagne for noget saadant.

Det er, som før bemærket, ikke let for Kommunalbestyrelsen i en stor By og særlig i København at faa Valglisten fuldkomne. Det er saaledes overordentlig vanskeligt for den at sikre sig, at der ikke findes Vælgere opførte 2 Gange paa Valglisten. Der er nemlig ingen, der har den Pligt at give Kommunalbestyrelserne Anmeldelse om Flytninger, modtagen Fattighjælp, Ballitter o. s. v., alt sammen noget, som Kommunalbestyrelserne have Interesse i at faa at vide. Kommunalbestyrelserne skulle selv finde ud af det, og Kontrollen ligger i det offentlige Eftersyn, Valglisten underkastes. Vælgerne skulle selv kontrollere, at de blive opførte paa Listerne, og at uberettigede blive slettede. Men i en saa stor By som her, hvor Folk ikke kende hverandre, kan der ikke være nogen virkelig Kontrol, og det er derfor vanskeligt at faa fuldkommen paalidelige Valglisten. Der kan findes Tilfælde, hvor Vælgerne ere opførte to Gange. Og skulde det være god Praksis, at de kunne stemme to Gange eller flere Gange, hvis de ere opførte flere Gange, ville vi faa en grov Forvanskning af Valgretten, som Udvalgets Medlemmer paa ingen Maade kunne billige. Derfor gik vi ud fra — vi have ikke haft Konference med Ministeren derom, thi vi mente, Ministeren delte vor Betragtning, vi mene, den er saa selvfølgelig, at vi ikke behøvede det —, at Ministeren vil tage Sagen op og sørge for, at de fornødne Foranstaltninger træffes. Paa Udvalgets Vegne skal jeg altsaa indstille, at Valget af Overretssagfører Alfred Christensen som Folketingsmand for Københavns 3die Valgkreds godkendes.

Wulff: Som fremhævet af den ærede Ordfører foreligger der med Hensyn til dette Valg i Københavns 3die Valgkreds en Række Klager. Jeg skal ikke komme ind paa dem alle i Enkeltheder, men jeg skal særlig fremhæve to, hvis Betydning efter min Mening er en saadan, at dette Valg ikke burde godkendes.

De to vigtigste Klagepunkter ere dels det, der tager Sigte paa de Varsler, som ere udstedte af Valgbestyrelsens Formand, og dels det, at der paa en bestemt fejlagtig Maade, som jeg skal vende tilbage til, er opført 40 Vælgere paa Valglisten. Disse 40 Vælgere skal jeg begynde med at omtale. Om dem siges der i Klagen, og Udvalget mener, det er rigtigt, at de hverken findes paa Valglisten for 1909